

Castell de Bócs

Rellinars

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac
Emplaçament	Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac
Alçada:	661

Coordenades:

Latitud:	41.64236
Longitud:	1.94181
UTM Est (X):	411874
UTM Nord (Y):	4610610

Classificació

Número de fitxa	08179 - 60
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Pla d'Ordenació Urbanística Municipal
Accés	Difícil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	08178A004000170000OW
Autoria de la fitxa	Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa:	ds., 02/02/2019 - 01:00

Descripció

El Castell de Bócs és un aflorament rocós format per conglomerats, amb un relleu característic. Fa 661,7 metres d'altitud i domina la carena del Camí Ral. Està situat a la Serra de l'Obac, entre el Torrent de la Saiola i el torrent de la Font de la Cansalada. S'hi accedeix pel camí dels Quatre Termes.

La forma que defineix el Castell de Bócs, però també el relleu de tot el massís en general, és el resultat d'un seguit de moviments geològics que s'iniciaren durant el Paleocè, ara fa seixanta milions d'anys. La falla del Vallès es mou i això va tenir una doble conseqüència, per una banda s'enfonsa el terreny on ara hi ha les poblacions de Monistrol, Mura, El Pont de Vilomara i Rocafort, Sant Llorenç Savall i Talamanca; per l'altra, a les zones ocupades per Terrassa, Castellar del Vallès i Olesa s'hi formen grans turons, de manera que, els rius que s'hi havia format baixaven amb molta força, arrossegant cap el nord gran quantitat de sorres, argiles i còdols. Durant l'Eocè (fa uns cinquanta milions d'anys) la part de terres enfonsades queden submergides sota les aigües de l'oceà Atlàntic (des del País Basc, arribant a les muntanyes formades feia 15 milions d'anys a Catalunya) formant un mar. Fa trenta cinc milions d'anys, el mar de la Conca de l'Ebre queda desconnectat de l'Atlàntic iniciant-se un llarg procés d'evaporació. Durant tot aquest llarg període i fins fa vint-i-cinc milions d'anys, l'erosió va començar a configurar la imatge que en tenim avui. Fragments de l'antiga Serralada Litoral es van desprendre i van ser arrossegats pel cabal del riu. Durant aquest període es van originar diferents tipus de sediments: els conglomerats (Roques coherents, sedimentàries, detrítiques, constituïdes per fragments de roca, ja siguin còdols, blocs o bé cairells, que tenen llur origen en d'altres roques preexistents que han estat arrencades per l'acció dels elements erosius i que posteriorment s'han sedimentat i cimentat); bretxes (massa rociosa constituïda per cairells de roca fragmentada units per un ciment natural); conglomerats i gresos amb restes de fauna marina; argiles de tonalitat gris-blavenc en les zones marines més properes a la costa (talús deltaic); i a les zones més llunyanes del delta, sediments d'origen marí on es formarien roques calcàries amb una gran acumulació de restes fòssils marines. Finalment, ara fa vint-i-cinc milions d'anys va tenir lloc el darrer esdeveniment geològic important que va consistir en un nou moviment de la falla però en sentit invers. Aquest fet va provocar l'enfonsament de gran part dels turons existents i el naixement de la depressió del Vallès. La zona que anteriorment havia estat ocupada per la costa de l'Atlàntic es va elevar i la massa de conglomerats que s'hi havia estat acumulant durant trenta cinc milions d'anys va aflorar, formant-se el que avui coneixem com Montserrat, Sant Llorenç del Munt i la Serra de l'Obac. Durant aquests darrers vint-i-cinc milions d'anys l'acció del vent i l'aigua, no només de pluja sinó a través dels torrents, rieres i canals i el sistema càrstic ha anat definint el relleu que coneixem avui.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE RELLINARS (2014). Catàleg de béns a protegir; dins Pla d'Ordenació Urbanística Municipal.

